

Friðarfólk í Klaksvík:

Hvørki NATO ella Warsjava-samgongur eru trygd fyri friði

I hesum døgum er friðarstevna í Klaksvík. Sosialurin hevur í tí sambandi fingið sendandi eina litla frágreiðing frá fyrireikarunum, sum eru ymisk friðarfólk í Klaksvík. Tey skriva:

Tosið um frið, vápnadubbing og avvápnad er ógvuliga aktuelt. Men tað er ymiskt, hvat áhersla verður lagt á, tá tosað verður um frið.

Tosar tú um frið við friðarorslur, so verður sum oftast tosað um frið í samband við Perching II og SS 20 rakettimar, sum nú eru ein aktuell vandi fyri mannaættina. Friður verður ofta defineraður í samband við vápn og vápnagoymslur, um »terror balansu« og avvápnad.

Kirkjan og samkomurnar her heima hjá okkum tosa serliga um frið við seg sjálfvan, frið við Guð og frið í mannahjertum. Kirkjan í teim miðamerikonsku londunum hevur eina víðari týðing av orðinum, har tað eisini verður samantvinnað við sosialt rættvís.

Tjernenko og Sovjetsamveldið leggja doyn á at visa seg fram sum eina friðarelskandi tjóð. Samstundis um teir hava herikið Tjekkoslovakíu og

Afghanistan og eru við at gera tað sama í Póllandi, leggja teir stóran dent á at tosa um frið og hvussu friðarelskandi teir eru. Á sama hátt ger Reagan í Hvítu Húsunum. Eisini hann hevur stóran áhuga fyri at fara USA fram sum eina friðarelskandi tjóð.

Eisini í tí dagliga hoyra vit nógv um ófrið og harðskap, morð, sjálm-morð, neyðtøkur, álöp á sakleys menniskju eru tíverri eisini fyribrigdi, sum vit hoyra alt ov ofta um. Hesi fyribrigdi mugu eisini við, tá tosað verður um frið. Eisini hvi hesi fyribrigdi uppstada.

Vit, sum eru fyrireikarar til friðarstevnuna í Klaksvík, tosa um frið í víðastu merking. Tá vit tosa um frið, so meina vit frið við seg sjálva/n, frið við Guð, frið í tí dagliga og frið í heiminum.

Vit meta ikki NATO og Warsjava samgonguna sum nátt trygd fyri friði. Vit vilja hava vápnini burtur og heldur brúka peningin til onnur menniskjanslig endamála.

Friður má ongantíð avmarkast til fráveru av kriggi. Tí skal eisini tann harðskapur, sum fer fram í tí dagliga, vera ein partur av friðarstríðnum.

Vit vóna við hesi stevnu

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brevíni.

at kunna vera við til at tryggja eina meira friðarlaga framtíð.

Við hesum bjóða vit klaksvíkungum og øllum feroyingum vælkomnum á friðarstevnuna.

Skráin fyri stevnu er henda:

Leygardagin 4. august

15.30 Tónleikur og annað undirhald í Klaksvíks-garðinum

16.00 Friðargonga úr Klaksvíksgarðinum heim í Vágstún, har Hans Eli Hansen heldur røðu

19.00 Kvældseta við sjónleiki og upplestri í Atlantis Bio

21.00 Konsert í Skúlagarðinum við lutteku av Frændum, Kára P. og øðrum

24.00 Miðnátarsamkoma á Sandinum, har Hjördis Klein heldur røðu

Sunnudagin 5. aug. kl. 11 Guðstænasta í Christianskirkjun, har Niels Pauli Danielsen prestur prædikar.

fólkið á Lønjavningar-grunninum við bert nosini uppundan avreiðingar-seðlunum, og roknar um aftur, aftur til 1. apríl. Avleiðingar. Ongar útgjaldingar til útróðurin. Niðurstøðan fær illa verið onnur, at seinkanin verður gjørd við vilja, sum lið í týningini.

Eina ferð áður var steðgur í nærum háltv ár, tá lovaði Løgmaður, hondina á hjartað. Hetta

skal ikki koma fyri aftur. Og nú fer at táttta í 5 mánaðir hjá onkrum. Samgongan má rekast frá í heyst, um hon ikki fær skil uppá støðuna beinanveg. Samgongur sum geva Føroyar so ólivilgar sum møguligt, hjá tí vanliga feroyinginum, hevur eingin brúk fyri.

Hvussu mangir figgjar-nevndarlímur, ella landsstýrismenn, høvdu vilja biðað 5—6 mánaðir eftir

løn síni. Og hvat um vanligi skattgjaldarin gjørdi tað sama við tykkum, sum tit nú gera við hann?

Tit grava grovina til útróðrar- fiski- og verka-fólk. Fallið nú ikki sjálvir í hana í heyst, smáu ørind-asveinar.

Tann 10—7—84
Virðingarmest
Isak Matras

Skommin

Eftir at lögtingsfólk høvdu verið í kirkju og lýtt á danska guðstænastu, vóru tey væl fyri at rópa 9 falda hurrá fyri útlendinga drotning. Aftaná róptu tey eitt heldur jánkasligt 3 falda hurrá fyri Føroyum. Altso, útlendingadrotningin er 3 ferðir so nógv verd sum Føroyar. Sanniliga má sigast: » Føroyar, stórt er

títt fall.»

Aftaná »løgmanróðuna« mótmælti Karin Kjølbro, at eitt EEC-umboð sat millum embætismenn á lögtingi. Men hvi mótmæla tey sonevndu tjóðskaparfólkini ikki, tá drotning hjálandavaldsins og umboðsmaður tess, skraðað seg á lögtingi? Nei, tá sita tey, sum fyrsta floks børn, og lýða

á orð »skúlastjórans«, sum er á rundferð. Skomm fyri tey fáu, sum enn víðurkenna seg sum feroyingar.

Tað má tí sláast fast, at í »regionalparlamentinum« (løgtinginum) sita 6 »uniónsflokkar« við 6 ymskum gekkaskortum. Á tann skomm.

Friði Ákason

Turisma

Sumarið er komið til landa við yðjandi livi í bæ, haga og bjørgum. Fuglurin hevur písu, og stákast oført at fáa henni nakað til matna. Blomstur og urtir standa í besta blóma. Longini eru í menning, og halda seg enn undir móðurlíð. Hetta er tíðin, tá ferðafólk vitja oyggjarnar og tá feroyingar leita burt í onnur lond, í báðum førum fyri at uppliva nakað nýtt, og siggja annað enn tað, gerandisdagurin hevur í boði.

Ikki kunnu vit samanlikna vitjan feroyinga uttanlands við turismu til Føroya, sum oftast bert hevur fyri eyga, at gera eina biliga ferð kring oyggjar okkara. Feroyingar leggja — um vit eru fámént — fitt av peningi í øðrum londum nær og fjar, meðan vit geva kunstigan andadrátt til eina turismu, sum fyri ein stóran part onki leggur eftir seg, men bert er til bága fyri teir feroyingar, sum vilja njóta summarið heima.

Ferðafólk kom helst til Føroya at njóta náttúruna og tað hon hevur at bjóða av stórleika og vakurleika — um stórbýarmenniskju hava ans fyri slíkum.

Teim flestu sigur umhvøvi onki, kensluleys sum tey eru mótvægis náttúru og lívi hennara.

Ferðafacilitetirnar s.s. kampingpláss, støð, sum tey hava fyri neyðini og ferðaleiðarar hava vit ikki at bjóða teimum. Tey reika bert um landið uttan

mið og mál, og tey ymsu støðini kring landið siga teimum onki, tá tey jú ikki kenna søguna, ið knýtir seg til ymsu plássini.

Tey skulu vera óvanliga væl fyrireikaði, um tey skulu fáa fulla njóting av tí tey siggja og skilja. Kanska kunnu tey ymsu minnismerkini geva teimum eina hómung av, hvat rørir seg í feroyinginum í tilknýti til havið sum livsgrundarlæg, tjóðskapar-rørslu, bústaðar- ella niðursetufólk, landnám og litteratururum hann yvirhøvir finst á teirra máli, list av ymsum slag og dygdargott handverk, men tó er ikki trúligt, at tey uppliva hetta, so sum feroyingar sjálvir, ongin er jú at seiga ferðafólkunum frá tí fulnar, og eru tey mest sum slept upp á fjall hesum viðvíkjandi.

Tá hugsað verður um tann partin av turismuni, sum bert er komin at njóta uttan at gjalda nakað afturfyr, so vóru vit betur farin hesa fyri uttan; tey eru til ampa fyri fólk og fæ og ørkymla umhvøvið, sum fyrst og fremst er til okkara landsmenn at njóta, ta stuttu summartíð.

Skrivað og tosað verður um, at turistar oyðudrepa okkum votnini fyri sil, og beina burt møguleikan fyri silafisking, sum er alsamt fleiri feroyingum til gleði. Eisini sigst, at turistar taka faglaegg og ørkymla fuglin við teirra nærveru. Sjáldsamar plantur verða eisini tiknar

í bæ og haga. Alt hetta ferir til oyðing av náttúru okkara og er hon ógvuliga viðkvæm fyri hesi oyðandi framferð turistanna.

Tað sum vit hava fyri neyðini er lógarreglur fyri framferð teirra vitjandi kring oyggjarnar. Turistarnir skulu vita, hvat teir mugu og ikki. Eisini skuldu teir verið betur kannaðir, áðrenn teir sleppa av landinum. Ynskilig hevdí verði, at fremmanda ferðingin var meira skipað í smærri og stórra bólkur og undir uppsýni av einum ferðaleiðara, og ikki sum nú at útlendingar reika, sum teim lystir víða um landið bæði høgt og lágt.

Vit eiga at vera umhvøvi og náttúru okkara, ovseint er at fara til verka, tá alt er oytt kring okkum.

Skrivað og tosað kann fyri ella imóti turismu, men um henni skal verða liv lagað í framtíðini, má hon skipast betur og stýrast, sum í øllum øðrum londum, so hon kann verða eins stórt gagn fyri vortland sum vitjandi.

Heimaalskur

Bræva-samband

Tann 16 ára gamli Ebenezer Degraft Saah úr afrikanska landinum Ghana ynskjar at koma í brævasamband við ein feroying millum 15 og 30 ár.

Adressa hansara er: Ebenezer Degraft Saah, C/o Isaac Baidoo, P. O. Box 55, Anomabu, Ghana

Løgtingsins figgjarnevnd og Føroya Landsstýri sum seigpínarar

Samgongu sum oyðir lívsmøguleikarnar hjá vanliga fólkinum hava vit ikki brúk fyri

Pengarúgvurnar fingi nú ein góðan hjálparmann og eygintanara afturat. Hvat Figgjarnevndin fyrr hevur avrikað undir borðinum, má verða ein opin spurningur, men nú eru so myrkursins gerðir vorðnar til dagsverk og opinlýsar.

Um full semja er í figgjarnevndini, saman við Landsstýrinum, at leggast omaná, og taka aftur tann stuðul, lutaður er útróðrarflotanum, má eisini verða ein opin spurningur. Enn hevur so eingin Piletus verið at sæð, men helst man solidariteturin vera góður, tá tað snýr seg um, at seigpína hálvdeyða stætt.

Hetta er okkum vist í kjotið borið, og verður helst serliga sjónskt, tá tað eru veikar bløður, sum fáa vald.

Til tann, sum møguliga skuldi skotið seg innundir krav Meginfelagsins um »sama pris fyri somu góðsku« er henda heilsa, at so verður hetta brúkt sum skálkaskjól, fyri misgerðum móti útróðrarmonnum.

Útróðarmenn, uttan undantak, krevja prisin á trolveidum fiski upp, á javnt við línuveiddan, tá hetta er tað einasta, ið samsvarar veruleikanum, men figgjarnevndin kravdi prisin á línufiski

niður, ájavnt við trolveiddan. Og hetta finnur avgjørt onga undirtøku í Meginfelagnum. Og ein ryggleysur landsstýrismannur fekk so harraboðini, at bera Ráfiskanevndini, frá Figgjarnevndini, sum fyrst hevði fingið tey frá hægri stað, og soleiðis varð gerðin framd, at taka prisin frá útróðrarmonnum, sum var teirra partur av stuðulslógini, men hetta er bert ein partur av týningarpolitikkinum.

Samgonguklandur sigst vera orsök til, at stuðulslóggávan varð móðin, áðrenn hon varð lýst. 1. apríl skuldi hon komið í gildi, og enn situr starvs-